

Beste Stadsdorpers,

In de tijd van het Coronavirus wil ik toch even het woord tot jullie richten

Het sociale leven ligt stil, maar toch zijn er lichtpuntjes. We bellen elkaar, appen elkaar, maar ook facetimen we en wisselen we tips uit.

Ga je je huis anders bekijken en ontdek je dingen die we kwijt waren of opnieuw waarderen? We moeten niet meer zoveel.

Wel is het belangrijk te blijven bewegen. Er is een televisie-programma op NPO 1 dat heet *Nederland in beweging* om 9.15 uur elke dag behalve in het weekend.

Of ga een stukje wandelen. Het is heerlijk weer en we boffen dat het lente is en dat we er nu alle tijd voor hebben om van te genieten.

Probeer er wat van te maken, ook met elkaar. Bel elkaar vaker en met een positieve inslag moeten we ons er door heen slaan.

Ik wens jullie heel veel sterkte en kracht toe de komende tijd.

Veel liefs,

Wil Hallers

Voorzitter van Stadsdorp de Pijp

Inhoud Nieuwsbrief Pagina 1

- Beste Stadsdorpers

Pagina 2

- Agenda (aangepast)
- Doe mee en meld je aan
- Colofon
- De volgende nieuwsbrief

Pagina 3

- Verslag Thema-avond Gedichten

Pagina 4

- Houd afstand
- Stadsdorpers en de Corona-crisis

Pagina 5 en 6

- Stadsdorpers en de Corona-crisis (vervolg)

Pagina 6

- Bericht van de werkgroep Zorg

Pagina 7

- Tips voor thuiszitters
- Corona en de HeenenWeer

Pagina 8

- Corona en de HeenenWeer (vervolg)
- Naar de top van de Mount Meru

Pagina 9

- Naar de top van de Mount Meru (vervolg)
- Margreet Kop-Hille

Pagina 10

- Kop-Hille (vervolg)

Agenda om de crisis door te komen

Maandag t/m Vrijdag	9:15 uur	Nederland in Beweging Nederland beweegt (NPO 1)
Alle dagen		Online films cinetree.nl
Alle dagen		Online documentaires idfa.nl
Alle dagen		Samen de klassiekers herlezen Mondo boekenclub (VPRO)
Alle dagen		Radio NH heeft veel tips en initiatieven in Noord Holland
Alle dagen		BBC first zend 24 uur per dag series uit, veel detectives, maar niet uitsluitend. Ondertiteld. (Kpn kanaal 25, Ziggo kanaal 22).
Alle dagen		Kpn kanaal 245, 246, 247 en 248 zijn 4 film kanalen die momenteel gratis zijn. De films zijn niet terug te kijken, maar wel op te nemen. Ziggo heeft een vergelijkbare actie.

Doe mee en meld je aan

Wil je meedenken en meewerken aan ons Stadsdorp De Pijp, meld je dan aan als lid van de vereniging via de website: www.stadsdorpdepijp.com.

Wil je eerst meer informatie, geef dan jouw naam en e-mail adres of huisadres door aan de [werkgroep Communicatie](#) of telefonisch: 06-39860140

Colofon

Deze nieuwsbrief komt maandelijks uit en wordt samengesteld uit teksten en foto's die worden aangeleverd door leden, werkgroepen en bestuur.

Eindredactie: Titia van Grol, Jantien Hoogenhout, Pieter Jans

Opmaak: Perla Messina

Foto's: Ans van Ginkel (thema-avond), Anne Schröder (Mount Meru), Rob Godfried (Kop-Hille)

Tekeningen 'Tulpen' en op achterpagina: Perla Messina (als thuiszitter door de corona crisis)

De volgende nieuwsbrief

komt uit **begin mei**. Heeft u ook iets voor deze nieuwsbrief, mail dit dan vóór **maandag 27 april** naar: stadsdorpdepijp.nieuws@gmail.com

Site: www.stadsdorpdepijp.com

Contact: stadsdorpdepijp.secretariaat@gmail.com

Telefoon: 06-39860140

Verslag Thema-avond Gedichten

“Oh oh oh wat een leuke avond was dit” was het meest gehoorde commentaar van de aanwezigen. Er waren ongeveer 25 stadsdorpers deze avond die nieuwsgierig waren geworden door de aankondiging van onze thema-avond Poëzie.

De avond kreeg als thema ‘**Maartse Bui**’.

Kathelijne Brouwer was uitgenodigd om samen met ons gedichten te lezen en te maken.

Ze deed dat met een enthousiasme die erg aanstekelijk werkte.

Er kwamen verschillende versvormen ter sprake zoals het kwatrijn, het rondeel en het elfje.

We kregen opdrachten om die al spelenderwijs te maken en iedereen, ja iedereen, ondernam een poging om er iets moois van te maken.

Prachtige composities kwamen op tafel en er werden ook gedichten voorgelezen waarna applaus klonk dat ook zeer verdiend was.

Riet Lenders

*Omhoog vliegt de leeuwerik
dansend in het licht
kijkend op het groene gras.*

*Omhoog vliegt de leeuwerik
een lammetje in haar ooghoek
in een lichte lucht.*

*Dansend in het licht
omhoog vliegt de leeuwerik.*

~ Greet Eilders

*'t Is stil in de nacht
een vogel lacht
het voorjaar gaat komen
ik wacht.*

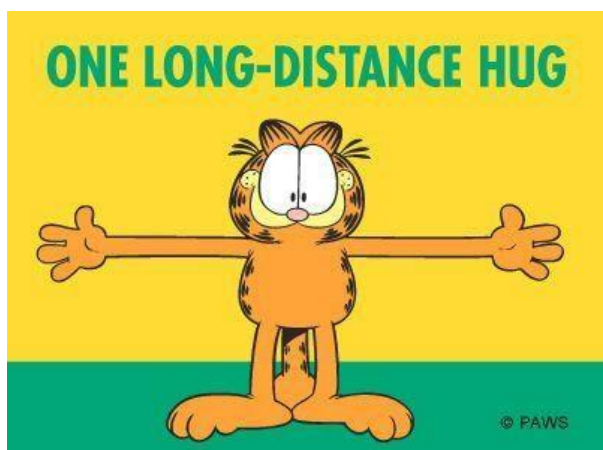
~ Brigitte Haffmans

*Dromen van lente
op het platje, zacht in bloei de katjes
zwart de raven terug in mijn straat
licht wordt geboren
fietsen zonder jas
op het platje, zacht in bloei
de wilgenkatjes
dromen van lente.*

~ Loesje Koord

Houd afstand: Corona-virus

Een knuffel op afstand voor iedereen die hem nu misschien wel heel hard nodig heeft, en hem niet kan krijgen omdat ze geen armen van **anderhalve meter** hebben.

Hoe gaan stadsdorpers om met de Corona-crisis?

Titia van Grol en Jantien Hoogenhout vroegen verschillende stadsdorpers naar hun ervaringen met de Corona-crisis. Elders staan de Tips die zij hebben verzameld.

Mirza Voogel:

Ik woon samen met Peter. Peter heeft beginnende dementie en doet normaal vrijwilligerswerk in het AOC.

Wat nu belangrijk voor ons is, is dat we structuur in de dag houden. Op tijd opstaan, activiteiten doen, lunchen etc. Gelukkig kunnen we veel in de tuin doen, dat is heerlijk en geeft ook voldoening. We zien onze kinderen en kleinkinderen nu niet en ik probeer zelf zo weinig mogelijk naar buiten te gaan. Ook houd ik me streng aan de voorschriften, zoals afstand houden, want ik moet als mantelzorger toch extra voorzichtig zijn. Voor Peter is dat wat lastiger te onthouden, dat baart me ook zorgen. Een ontroerend moment vond ik in onze straat het klappen voor de zorg dat massaal gedaan werd. Ik mis eigenlijk niets, ter ontspanning ben ik begonnen een tapijt te maken van restjes wol. Mijn tip voor mijn mede stadsdorpers is: let op de 'Corona kilo's' doe mee met Nederland in Beweging dat nu meerdere keren per dag op tv is.

Jeltje Peetsma:

Ik woon alleen en heb een trachea stoma en een tijdje geleden heb ik mijn pols gebroken. Dat maakt dat ik nog voor een deel afhankelijk ben van anderen, die boodschappen doen, eten warm maken en me helpen met zware dingen. Er komen dus verschillende mensen bij mij thuis, wat ik niet erg vind als ze maar niet verkouden zijn. Ze moeten wel eerst handen wassen voor ze hun jas uitdoen. De kring wordt wel kleiner en ik mis mensen om me heen, ook het aanraken. Mijn tip is: ga iedere dag een wandeling maken al is het in je uppie, het is goed voor je!

Rob Godfried:

Ik woon met José. Zij werkt in het OLVG en is waarschijnlijk besmet met het virus. Ze is dagelijks in contact met het ziekenhuis via een app (Lusci). Gelukkig heeft ze milde klachten maar het betekent thuis-quarantaine. Ik maak me voor ons niet zoveel zorgen maar ik heb veel vrienden in Afrika waar ik me grote zorgen om maak. Ik heb dagelijks contact met hen en zij zijn heel bang en ik ook voor hen. Ik besef altijd dat wij in een bevoorrecht land leven. Al mijn projecten liggen stil. Normaal ben ik iedere dag bezig met fotograferen en doe ik iedere week wel iets met anderen rond fotografie. Maar deze situatie geeft ook wel rust. Ik heb nu tijd om veel te lezen en mijn site helemaal opnieuw op te bouwen.

Hoe gaan stadsdorpers om met de Corona-crisis? (vervolg)

Louise Vines:

Ik woon naast jullie in de Pijp en heb in verschillende landen gewoond. Daardoor heb ik vrienden over de hele wereld. Door de Corona hebben meer contact dan anders. We delen veel en zijn over het algemeen optimistisch. Contact zoeken en hebben is voor mij heel belangrijk en geeft me rust. Ook werk ik als zzp-er, ik geef Engelse les via verschillende taalbureau's. Nu doen we alle lessen online wat nog al wat hilariteit geeft omdat er nog veel mis gaat. Wel heb ik minder werk op het ogenblik en dus ook minder inkomsten. Toch ben ik positief. De warmte van mensen onderling verrast me en ik deel op straat met veel mensen een glimlach!

Wat mij helpt; ik stuur iedere dag aan een groepje mensen een appje met 'waar ik dankbaar voor ben' 'mijn intenties voor de dag' en een affirmatie. Ik krijg dat van 5 mensen terug.

Tip: denk ook aan de mensen waarmee je nu nog weinig contact hebt en bel ze eens, niet iedereen zoekt makkelijk contact vanuit zichzelf.

Loesje Koord:

Wat leuk dat je belt, heel leuk om iemand aan de telefoon te hebben. Je hebt toch afleiding nodig. Tot een paar dagen terug ging Loes Koord iedere dag op de fiets naar het terras van de IJsbreker. Ze zat er op een bijna leeg terras, met anderhalve meter afstand tot anderen, te kijken, gewoon te kijken naar iedereen die langs kwam. Een jogger met vreemde kleren aan, een moeder met drie kinderen op de autoped, vooral veel gezinnen momenteel. Ze geniet daarvan. Ze houdt van het onverwachte, het afwijkende. In de bibliotheek door kunstboeken kijken, over de Albert Cuyp een beetje snuffelen, opeens een mooie jas op het Waterlooplein kopen.

Maar, ze is 85 en ze heeft hartproblemen. De 23 jarige bovenbuurvrouw en haar dochter in Frankrijk zijn boos dat ze naar buiten gaat. Ze vinden het niet verantwoord, ze hoort bij de risicogroep. Dus nu zit ze binnen, en dat is saai, want 'je hebt toch afleiding nodig'.

De schilderclub gaat niet meer door, en ook de huishoudelijke hulp komt niet. De hulp doet wel de boodschappen. Ze hebben de volgende afspraak. Loes woont 2 hoog, ze hangt beneden aan de trap een tas op met een boodschappenbriefje, geld en een sleutel. De hulp gaat aan de overkant van de straat staan en belt haar op. Zo kunnen ze praten en ook contact hebben, want ze zien elkaar. Dat is toch meer contact dan alleen bellen.

Ze is niet bang voor de corona, nou ja, ze is niet van plan om angst haar leven te laten beheersen. En hoe lief iedereen ook is, ze voelt zich wel geïsoleerd, afhankelijk. Ze moet alles vragen, en regelen om de goede boodschappen in huis te hebben, regelen dat ze genoeg geld in huis heeft, regelen wie haar helpt bij het dakterras en nog allerlei afspraken maken. Ze moet de regie houden, het is bijna een bedrijf runnen.

De hulp had andere koekjes meegenomen, mwah. En ze had ook opeens veel eieren in huis, toen heeft ze maar een eiersalade gemaakt, die was erg lekker. Morgen gaat ze regelen dat iemand voorjaarsbloembolletjes voor haar haalt, daarmee haalt ze de lente in huis.

Riet Lenders:

Riet Lenders heeft tijd nodig gehad om met de situatie om te gaan. Door Corona had ze het gevoel dat haar wereld zo werd ingeperkt. Dit mag niet, dat mag niet, de wereld leek opeens zo vijandig, er was gevaar. Ze heeft haar ruimte nu na twee weken weer terug veroverd en kan zich beter tot de situatie verhouden. Ze voelt zich weer stukken beter.

Ze gaat lekker de natuur in, een al eerder geplande vakantie op de Veluwe gaat gewoon door, en ze heeft ook een paar juweeltjes om met ons te delen die haar heel erg hebben geholpen:

1. Een gedicht dat Ingmar Heyte schreef. <https://eenvandaag.avrotros.nl/item/gedicht-ingmar-heyte-ik-ben-net-zo-bang-als-jij-net-zo-bezorgd-voor-iedereen/>.
 2. De nieuwsbrief van het humanistisch verbond.
 3. www.30now.nl/live Een dagelijkse meditatie. Gratis te volgen na inschrijving.
-

Hoe gaan stadsdorpers om met de Corona-crisis? (vervolg)

Greet Eilders:

Met Greet Eilders gaat het goed. Ze is actief met het bijhouden van het perkje op het plein, haar eigen tuin en ze had wat achterstallig onderhoud in het huis. Allerlei vaste activiteiten, zoals sporten en zingen, zijn vervallen, waardoor de regelmaat in haar leven weg viel. Het gaf haar een gevoel van ruimte, vakantie, meer je eigen gang kunnen gaan, je eigen ding doen. Ze mist de activiteiten nog niet. Dat ze niet naar haar familie kan, die ze normaal eens per twee weken ziet, is wel jammer. Ze skypen en appen, maar dat is toch anders.

Als ze aan het werk is in het perkje op het plein komt er vaak iemand een praatje maken, uiteraard op anderhalve meter. Ze was blij met de donderpreken van Mark Rutte en Ferd Grapperhaus van afgelopen maandag. Langzaam beginnen ook de jongeren de ernst van de situatie in te zien en rekening te houden met de anderen.

Het is nu fijn dat ze een iPhone heeft, appen met vriendinnen is een leuke manier van contact houden. Ze wordt wel een beetje overspoeld met grappig bedoelde filmpjes en heeft ook al 5 uitnodigingen voor de poëziekettingmail.

Ze heeft getwijfeld of ze naar de laatste thema-avond van het Stadsdorp over poëzie zou gaan, eigenlijk was poëzie niets voor haar. Maar de uitleg was zo duidelijk en het enthousiasme zo groot, dat ze tijdens de avond al een gedicht had waar ze tevreden over was. Ze is nu doorgegaan met dichten, regel voor regel, er borrelt vanzelf zo nu en dan wat op.

Ze geniet van de natuur, het uitkomen van al het groen om haar heen, de vogels in de tuin, het bloeien van de planten. En momenteel komt er iedere ochtend om 8 uur een moeder met twee kinderen in de voetbalkooi op het plein voetballen. Daarna spelen de kinderen nog tot 9 uur. Het ziet er heel gezellig uit en Greet geniet ervan om er naar te kijken.

Voorlopig vermaakt Greet zich nog wel.

Een stadsdorper:

Een paar dagen terug hoorde ik om 10 uur 's morgens zingen.

Op de stoep stonden de vader en moeder en twee zussen van de bovenbuurman, met feestmutsen op en vlaggetjes in hun handen, heel hard lang-zal-ie-leven te zingen. Een verjaardag om nooit te vergeten.

Een buurvrouw van me werkt 38 uur in de week in een baan waar al een tijdje de lol wel van af is. Ze geniet, ze heeft zomaar vrij, vakantie. En zo heeft elk nadeel zijn voordeel.

Bericht van de werkgroep Zorg

Kun je door de Coronacrisis de deur niet uit en heb je praktische hulp nodig of een luisterend oor dan kun je bellen naar 'Voor elkaar in Amsterdam': 020 7670031 ma t/m vr 10.00 tot 16.00 uur.

Meer informatie: [Voor elkaar in Amsterdam](#).

Je kunt ook bij contactpersonen uit je binnenbuurt terecht. Daarover is door de werkgroep communicatie een bericht verspreid op 16 maart j.l. Klik hier voor [overzicht adressen](#).

Voor mantelzorgers is het geen eenvoudige tijd. Hierbij een link naar de nieuwsbrief van Markant met o.a. informatie over een telefonisch spreekuur. Klik hier voor de [Nieuwsbrief van Markant](#) over ondersteuning i.v.m. het Corona-virus. Je kunt je ook op deze nieuwsbrief abonneren.

Heb je andere vragen over zorg dan kun je de werkgroep zorg mailen.

Hartelijke groeten en sterkte.

Atie Engel

Werkgroep Zorg

stadsdorpdepip.zorg@gmail.com

Tips voor thuiszitters

<https://www.parcsshop.nl/>

Een website, waarop **winkeliers uit de Pijp** te vinden zijn, die open zijn en/of diensten aanbieden. Houd onze middenstand in ere!

Afhaalmaaltijden in de Pijp

Voor wie niet altijd zelf wil of kan koken of eens lekker uit eten wil (aan je eigen eettafel), zijn er veel mogelijkheden: Klik hier op de lijst, die ook op Nextdoor circuleert:

[Afhaalmaaltijden in de Pijp](#).

Veel **musea** hebben op hun website leuke activiteiten rondleidingen staan

[beleefdelente.nl](#): neem een kijkje in de **nestkasten** van verschillende vogels

[fresh-fitness.nl](#): verschillende groepslessen yoga, zumba, bbb etc

Wordfeud spelen. Een spelletje scrabble en tegelijk een beetje kletsen via de chatfunctie.

<https://ita.nl/nl/episodes/itas-decamarone>

In de 14^e eeuw ontvluchten 10 mensen de stad Florence voor de pest. Ze komen bij elkaar en besluiten om elkaar iedere dag een verhaal te vertellen. In 10 dagen zijn dit 100 verhalen. Iedere dag leest een acteur van Toneelgroep Amsterdam een van de verhalen voor.

www.oba.nl

De bibliotheek heeft de **luisterbieb** uitgebreid met gratis te luisteren boeken, ook voor niet leden. En een hele grote verzameling e-books.

www.bibliotheek.nl/eregalerij.nl

Klassiekers van de **Nederlandse literatuur** gratis te lezen als e-book.

www.dbnl.org

Nog veel meer klassiekers van de **Nederlandse literatuur** als e-book, gratis te lezen.

Corona en de HeenenWeer

Wij, Mia Bouwhuis en Titia van Grol, hebben sinds 3 jaar stichting HeenenWeer. Een initiatief met nu 35 vrijwilligers en ongeveer 200 ritten per week. Dit is onze beleving.

Tijdens onze wekelijkse inloop op dinsdag 10 maart spraken we af om onze vrijwilligers de richtlijnen van RIVM door te sturen en aan te sporen om vooral voorzichtig te zijn. We hadden een drukke dag. Benen op tafel sessie om te kijken hoe we structureel geld binnen kunnen halen. Gesprekken met leveranciers van de autootjes.

Woensdag 11 maart overleg en donderdag 12 maart hakken we de knoop door. We stoppen met rijden. Het is te gevaarlijk in zo'n klein autootje en daarnaast rijden we met een zeer kwetsbare groep. Dan begint het, bellen, mailen, appen, brieven opstellen. Afijn het is allemaal gelukt om iedereen te informeren.

Dan is het 16 maart en rijden we niet meer. We zijn nog wel telefonisch bereikbaar maar er komen bijna geen telefoontjes.

Het is stil.....

Corona en de HeenenWeer (vervolg)

Normaal zijn we elk zeker drie dagen per week bezig met de HeenenWeer. Dat is wennen zeg. We bellen regelmatig met elkaar en ook met onze vrijwilligers. We moeten de contacten niet verliezen! Gelukkig zijn onze vrijwilligers ook erg begaan met onze klanten en bieden aan om eten te brengen, boodschappen te halen etc. Wij brengen ze in contact met de degenen die dit organiseren.

Maar het is stil....

Af en toe belt er een cliënt en dat gesprek duurt wat langer want dan merk je dat men toch wel behoefte heeft aan een praatje. We vragen dan of het goed gaat en of er hulp nodig is.

We gaan ons nu buigen over het jaarverslag 2019 dat moet ook nog gedaan. We moeten nog goed kijken naar ons boekingssysteem, daar is nu ook tijd voor.

Maar het is stil..... en dat zal voorlopig nog blijven.

Titia en Mia

Naar de top van de Mount Meru

Vorig jaar augustus zag ik een tijdschrift van V(volontairy) S(services) O(overseas) ,een hulp organisatie die ik al jaren ondersteun, een advertentie van een "challenge" om de Mount Meru in Tanzania te beklimmen.

Dat werd met een groep van 20 mensen, die elk €5000,- als sponsor geld zouden meebrengen, gedaan. Zo had VSO een ton voor het project "rise" in een arme streek van het land Kamachumu.

Ik moest daar natuurlijk heel hard over nadenken... Zou ik de jongere mensen ,die meedingen niet afremmen?

Zou ik het nog wel kunnen?? Twee jaar daarvoor had ik iets gelijkwaardigs gedaan op de Mount Elgon in Uganda. Daar was ik verbaasd geweest hoe gemakkelijk je op hoogte komt in de tropen, waar op 3500 m nog van alles groeit en bloeit. Dat is in de Alpen wel anders, daar is alleen maar kale rots of sneeuw.

Dus stuurde ik VSO een mailtje om mijn idee uit te leggen en kreeg een enorm enthousiast mailtje terug!! Er was een info avond eind augustus. Daar ben ik naar toe geweest, ik kende er niemand, maar het waren leuke, frisse gezichten die ik zag van alle leeftijden!

Goed het besluit was door mij genomen! Nu die €5000,- sponsorgeld verzamelen. Al mijn vrienden en kennissen en ook mijn gym- en schilderclubje, mijn collega's van vrijwilligerswerk enz aanschrijven! In november heb ik een "open atelier" thuis gehouden en Hanneke kwam me daarbij helpen met haar prachtige aardewerk! Al met al bracht dat €1750 op. Voor het eind van 2019 had ik mijn doel bereikt.

Inmiddels was ik gaan trainen in een sporthal en liep ik de 8 etages van het OLVG in het weekend wel 5 tot 6 x op en af. In maart was ik er klaar voor!!

Naar de top van de Mount Meru (vervolg)

Op vrijdag 13 maart vlogen we naar Kilimanjaro Airport, deden het programma van omhoog gaan en weer beneden slapen. Woensdag 18 maart om 1.30 u 's nachts vertrokken we uit de Saddle hut (2500 m), allemaal met zo'n mooi koplampje op en ik kwam om 7.30 u op de top (4566m). Alexa was er al, de anderen druppelden binnen! Van de 17 deelnemers waren er 13 op de top. Sommigen al kotsend vanwege de hoogte!

Ik had eerlijk gezegd nergens last van, maar ik was ook de enige van het gezelschap die hoog alpine ervaring had.

Van de top moesten we terug naar een hut lager dan de Saddlehut. De Miriakambahut. Van 4566 m naar 2500 m dat was een hele klus en op het laatst had iedereen pijn in zijn tenen, voetzolen en knieën. Ik had pijnstillers mee, omdat ik dat wel voelde aankomen!!

De volgende ochtend moesten we nog 3,5 uur lopen naar de ingangspost van het nationale natuur park. We kwamen langs een prachtige waterval, langs kuddes buffels, giraffen, zebra's en wrattenzwijnen. Het was allemaal geweldig en we hadden even niet aan corona gedacht. In het busje richting bewoonde wereld werd duidelijk, dat we vervroegd moesten terugvliegen en geen bezoek aan het project in Kamachumu zouden brengen. Veel te gevaarlijk voor die mensen daar!! Zo gebeurde het dat toen we bij ons hotel in Arusha aankwamen al 5 mensen een uur later naar het vliegveld gebracht werden..en maandag ochtend om 3 uur ging de laatste.

In nog geen 1,5 week heb ik zoveel beleefd, het lijkt wel een maand!!!

Ik kwam zondag 22 maart rond 18 u op Schiphol, nadat ik om 3 u 's nachts in Arusha vertrok!! Ik denk aan alle gidsen, dragers en hotelpersoneel, die ons enorm hebben ondersteund, en nu zonder inkomsten zitten. Hoop dat het niet te lang duurt voor ze!!!

Anne Schröder

Margreet Kop-Hille...

Is haar hele leven schoonheidsspecialiste en pedicure geweest. In haar praktijk op de Ceintuurbaan, op de begane grond en met een studio boven, naast de pianowinkel van Bol&Sanders, kwamen door de vele jaren heen bijzondere gasten. Wie mensen behandelt door ze aan te raken kan heel dichtbij hun gevoelens komen en als je dan luistert hoor je veel verhalen. Er kleven heel wat anekdotes aan haar vak. Margreet is nu tachtig jaar en al die gasten zitten in haar geheugen met hun verhalen.

Ze is die gaan opschrijven en zo kunnen ze ook bij ons een glimlach of een traan oproepen. Het zijn soms heel korte stukjes. We plaatsen ze in afleveringen in de Nieuwsbrief.

Natuurlijk zijn de namen gefingeerd.

Margreet vindt het leuk als je wil reageren! Stuur je mail dan naar: bontone@kpnmail.com.

Redactie van de stukjes en fotografie: Rob Godfried

Margreet Kop-Hille... (vervolg)

Mevrouw Geling

Had borstkanker en was dicht bij de dood. Haar man belde me op en vroeg ik haar handen nog een keer wilde doen. Ze was een mooie jonge vrouw geweest. Ik moest mijn tranen binnenhouden toen ik haar zag: er was alleen nog een skelet over.

Jo

In die tijd had een bordeel op de Zeedijk. Haar vriend runde het, hield het schoon en verzorgde de was. Jo zelf zat ook nog in het vak, maar had, zoals ze zei, alleen de vette vissen. Als ze voor een behandeling belde meldde ze erbij: "Vandaag op kantoor" of: "Vandaag uitdagend of hoerig." Het was de tijd van moederdag en haar zoontje kwam de winkel binnen. Trots zei hij: "Ik wil iets voor mama kopen. Ik wil wel iets voor tien gulden." In die tijd deed ik wat sieraden als bijverkoop. Oorbellen met veren waren erg in de mode. Daarvan stalde ik wat voor hem uit. "Oh nee," riep hij uit, "die zijn veel te ordinair voor haar!" Aandoenlijk vond ik dat.

Mevrouw Willemsen

Was in oorlogstijd op Kattenburg opgegroeid. Haar vader was opgepakt en afgevoerd. Ze vertelt: Ik was de oudste van vier kinderen en mocht bij mijn moeder in de bedstede slapen. Mijn moeder was erg zwak, ik had een moeilijke jeugd. Naar school kon ik niet, want ik was thuis nodig. Wassen, schoonmaken en 's avonds naar de gaarkeuken om eten op te halen. Dat vond ik het ergste, die lange rij in de sneeuw en de kou. En een zware pan meetillen. Ik was pas zeven. Op een nacht maakte mijn moeder mij wakker. *Snel Antje! Ga tante halen, er ligt een kindje tussen mijn benen.* In mijn nachtopon ging ik naar tante en die kwam snel mee. Maar er was toen wel een zorg erbij. Moeder heeft het niet overleefd en wij kwamen in een weeshuis. Ik heb me jarenlang afgevraagd wie dat kind in mijn moeder had gestopt.

Meneer mevrouw

Op een dag belde een onbekende man mij: "Mag ik me bij u als vrouw omkleden en wilt u mij dan leren hoe ik dat moet doen?" Ja hoor, dat wilde ik wel. "Mag het na sluitingstijd?" Dat was ook goed.

Mijn dochter van toen een jaar of veertien hielp in de late uren vaak met schoonmaken van de salon. Op zo'n avond kwam de man voor het eerst. Hij was nogal zenuwachtig. En ik ook! We gingen naar boven. Hij vroeg me raad over hoe en wat hij zou dragen. Ik maakte hem op en hij straalde. Beneden kocht hij alle verdere benodigdheden en verliet de zaak.

Vol verbazing vroeg mijn dochter: "Je ging toch met een meneer naar boven?"

Oorlogstrauma's

Het is mij gaandeweg opgevallen hoeveel mensen een verborgen oorlogstrauma met zich meedragen. Een paar voorbeelden.

Als er van buiten veel nattigheid door sneeuw binnen kwam, legden we stukken karton neer waar de mensen hun natte schoenen op uit konden doen. Er komt een oudere dame binnen en de stagiaire vraagt haar de schoenen uit te doen en op het karton neer te zetten. Waarop de vrouw de stagiaire toesnauwt: "Ik heb één keer mijn schoenen uit moeten doen, in de oorlog, en dat doe ik dus nooit meer!"

Een eigenaardig echtpaar vroeg steeds als zij een afspraak hadden: "Zit mevrouw in het bad?" Jaren later hoorde ik dat de zuster van de man na een bad talloze malen was verkracht en zij moesten toekijken met hun dochtertje van zes jaar.

